

ԳԼՈՒԽ 2.

1 Յաղագս եթե զիա՛րդ, իբրեւ աքսորեցաւ սուրբն Ներսէս եւ ընգեցաւ ի կղզին յանապատն, թե ո՛րպէս կամ զիա՛րդ կերակրեցաւ եւ կամ ո՛րպէս յԱստուծոյ եղեն սքանչելիք զամս ինն:

2 Ապա իբրեւ սրտմտեալ թագաւորն Վաղէս՝ յարոյց հալածանս ի վերայ եկեղեցեաց սրբոց ընդ ամենայն կողմանս իւրոյ իշխանութեանն, եւ զամենայն եպիսկոպոսս մեկնեաց եհան յիւրաքանչիւր ժողովրդոց եւ ընգեց զնոսա յաւտարութիւն, առաւելիւր նիւթեալ մեծաւ բարկութեամբ ի վերայ սրբոյն Ներսէսի. վասն զի պատճառք մահուան միամաւր որդւոյն սիրելոյ իւրոյ եղել նա, ապա չարապէս չարութեամբ դառնութեամբ մահուան կամեր վճարել զնա: 3 Որում մեծամեծքն եւ ամենայն խորհրդականք թագաւորին չհաւանեալք չառնուին յանձն, այլ հազիւ հազիւ կարացին թափել ի մահուանէ: 4 Ապա ետ հրաման ընգենուլ զնա ի կղզին մի մեծ ովկիանոս ահագին ծովու, յանապատ յանջուր տեղի մի՝ ուր ոչ բոյս ինչ դալար, եւ ոչ արմատ ինչ, եւ ոչ այլ ինչ ամենեւին՝ որ ինչ ի պետս մարդկան լինիցի. բայց միայն քար եւ աւազ ապառաժ, եւ ոչ ճանապարհ ուրեք ընդ այն, եւ ոչ զնացք ինչ նաւաց:

5 Ապա անցուցին զնա ի տեղին հրամայեալ, եւ ընդ նմա արս եւթանասուն. այլ արբն որք կեսքն եպիսկոպոս էին յայլոց քաղաքաց, կեսք կղերիկոսք յայլոց եկեղեցեաց: 6 Իսկ նա խնդայր եւ ուրախ էր ընդ այն, զի եհաս նմա կրել չարչարանս վասն անուան Տեառն Յիսուսի Զրիստոսի Որդւոյն Աստուծոյ: 7 Եւ էին նորա այն որք ընդ նմայն աքսորեցան յիւրոցն՝ երկու. անուն միոյն Ռաստոմ սարկաւազ, եւ երկրորդին՝ Տիրանամ. եւ այլք եւթանասունքն որ ընդ նոսա, զորս ուստեք ուստեք ընդ նոսա ամացեալ ի նաւն՝ ի կղզին խաղացուցին: 8 Եւ զնաց մեկնեցաւ նաւն՝ որ զնոսայն տանէր, եւ ըստ հողմոյն յաջողութեան ի հնգետասան աւր հասանէր ի հրամայեալ տեղին. եւ թափեաց զնոսա նաւն ի կղզին, եւ ինքն այսրէն դարձաւ:

9 Եւ յայնմ կղզւոջ ոչ գտանէր ոչ ջուր ըմպելոյ եւ ոչ դոյզն ինչ արմատ, զի անարմատ աւազ միայն էր. զի վասն այնորիկ իսկ տարեալ էր զնոսա անդր, զի սովամահ արասցեն զնոսա ըստ խստութեան թագաւորին հրամանին: 10 Եւ եղել իբրեւ եհաս նոցա յամել ամսաւրեայ մի ժամանակս, որ տկարագոյնքն էին ի նոսա՝ սկսան նքողել ծարաւել նուաղել եւ ներգելել դորսովել ի քաղցոյ կամ ի ծարաւոյ: 11 Ապա միսիթարել եւ քաջալերել սկսաւ զամենեւեան Ներսէս, եւ ասէ. Պիսկ կացք, հաստատուն լերուք, եւ մի՛ երկնչիք. զի այն Տէր մեր Յիսուս Զրիստոս՝ որ հրամայեաց ծառոյն սաքեկայ բերել զիւոյն պտուղ, եւ ընկալաւ գիսահակ կենդանի զոհ, եւ աւրինեաց զՅակոբ ի պանդխտութեան, եւ ապրեցոյց զՅովսէփ ի ծառայութենէն եւ տիրացոյց, հրամայեաց եւ մորենւոյն հրով տերելել ծաղկել, եւ աւդոցն հրամայեաց